ונסכים לפרים לאיל ולכבשים
במספרם כמשפט׃ ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכה ביום
השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו׃ והקרבתם עלה אשה ריח ניחוח ליהוה
פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם
׃ מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה׃ אלה תעשו ליהוה במועדיכם
לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם׃ ויאמר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה׃

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה׃ איש כי ידר
נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על
נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה׃ ואשה
כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה
בנעריה׃ ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר
אסרה על נפשה והחרישה לה אביה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום
׃ ואם המא אביה אותה ביום שמעו כל נדריה
ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה
יסלח לה כי הניא אביה אותה׃ ואם היות תהיה
לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר
אסרה על נפשה׃ ושמע אישה ביום שמעו
׃ החרישה לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה
על נפשה יקמו׃ ואם ביום שמע אישה יניא
אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא
שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה
׃ ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה
יקום עליה׃ ואם בית אישה נדרה או אסרה
אסר על נפשה בשבעה׃ ושמע אישה והחרש
לה לא הניא אותה וקמו כל נדריה וכל אסר
אשר אסרה על נפשה יקום׃ ואם הפר יפר אותם
אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה
ולאסר נפשה לא יקום׃ אישה הפרם ויהוה
יסלח לה׃ כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש
אישה יקימנו׃ ואישה יפרנו׃ ואם החרש יחרש
לה אישה מיום אל יום׃ והקים את כל נדריה
׃ או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם
כי החרש לה ביום שמעו׃ ואם הפר יפר אתם
אחרי שמעו׃ ונשא את עונה׃ אלה החקים
אשר צוה יהוה׃ את משה בין איש לאשתו
בין אב לבתו בנעריה בית אביה

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נקם נקמת בני ישראל
מאת המדינים אחר תאסף׃ אל עמיך׃ ויאמר משה
אל העם לאמר׃ חלצו מאתכם אנשים לצבא
׃ ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין׃ אלף למטה
אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא׃
׃ ויתמסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר
אלף חלוצי צבא׃ וישלח אתם משה אלף למטה
לצבא אתם׃ ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא
׃ וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו׃ ויצבאו על
מדין כאשר צוה יהוה׃ את משה׃ ויהרגו כל זכר
׃ ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם׃ את אוי׃ ואת
רקם׃ ואת צור׃ ואת חור׃ ואת רבע׃ חמשת מלכי
מדין׃ ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב׃ ושבו בני
ישראל׃ את נשי מדין׃ ואת טפם׃ ואת בהמתם
׃ ואת כל מקנהם׃ ואת כל חילם׃ בזזו׃ ואת כל עריהם
׃ במושבתם׃ ואת כל טירתם׃ שרפו באש׃ ויקחו
׃ את כל השלל׃ ואת כל המלקוח׃ באדם ובבהמה
׃ ויבאו׃ אל משה׃ ואל אלעזר הכהן׃ ואל עדת בני
ישראל׃ אל המחנה׃ אל ערבות מואב׃ אשר על ירדן ירחו
׃ ויצא משה׃ ואלעזר הכהן
׃ וכל נשיאי העדה׃ לקראתם׃ אל מחוץ׃ למחנה
׃ ויקצף משה׃ על פקודי החיל׃ שרי׃ האלפים׃ ושרי
המאות׃ הבאים׃ מצבא המלחמה׃ ויאמר׃ אליהם
׃ משה׃ החייתם׃ כל נקבה׃ הן׃ היו׃ לכבני׃ ישראל
׃ בדבר בלעם׃ לסרר מעל׃ ביהוה׃ על דבר פעור
׃ ותהי׃ המגפה׃ בעדת׃ יהוה׃ ועתה׃ הרגו׃ כל זכר׃ בטף
׃ וכל׃ אשה׃ ידעת׃ איש׃ למשכב׃ זכר׃ הרגו׃ וכל׃ הטף
׃ בנשים׃ אשר׃ לא׃ ידעו׃ משכב׃ זכר׃ החיו׃ לכם׃ ואתם
׃ חנו׃ מחוץ׃ למחנה׃ שבעת׃ ימים׃ כל׃ הרג׃ נפש׃ וכל
׃ נגע׃ בחלל׃ תתחטאו׃ ביום׃ השלישי׃ וביום׃ השבעי׃
׃ אתם׃ ושביכם׃ וכל בגד׃ וכל כלי עור׃ וכל מעשה
׃ עזים׃ וכל כלי עץ׃ תתחטאו׃ ואמר
׃ אלעזר הכהן׃ אל אנשי׃ הצבא׃ הבאים׃ למלחמה
׃ זאת חקת׃ התורה׃ אשר צוה׃ יהוה׃ את משה׃ אך
׃ את הזהב׃ ואת הכסף׃ את הנחשת׃ את הברזל׃ את
׃ הבדיל׃ ואת העפרת׃ כל דבר׃ אשר יבא׃ באש׃
׃ תעבירו׃ באש׃ וטהר׃ אך׃ במי׃ נדה׃ יתחטא׃ וכל
׃ אשר׃ לא׃ יבא׃ באש׃ תעבירו׃ במים׃ וכבסתם׃
׃ בגדיכם׃ ביום׃ השביעי׃ וטהרתם׃ ואחרי׃ תבאו׃ אל
׃ המחנה׃ ויאמר׃ יהוה׃ אל משה׃
׃ לאמר׃ שא׃ את׃ ראש׃ מלקוח׃ השבי׃ באדם׃ ובבהמה
׃ אתה׃ ואלעזר הכהן׃ ואשי׃ אבות׃ העדה׃ ורמית׃
׃ את המלקוח׃ בין׃ תפשי׃ המלחמה׃ היצאים׃ לצבא

׃ ׃ ׃